

Іуда очисти сичко, поднови дверитѣ, въздигна новъ жьртвенникъ, обновяваньето станъ съ голѣмо стеченіе отъ народъ, и узакони да са празнува деньтъ на обновяваньето съка годипа за вѣченъ поменъ. (Мак. $\bar{\alpha}$. $\bar{\delta}$. 35 — $\bar{\kappa}$. $\bar{\iota}$. 1—8.).

§. 184. *Явни знакове на Божіето прѣдстателство къмъ Іуда.*

Смутихъ са околнитѣ народы отъ въздиганьето на Іудейтѣ и повдигатъ война срѣщо тѣхъ. Іуда слѣдователно поведе войска на срѣща имъ. Въ тѣзи борба Богъ очивѣстно са показа покровитель на Іуда; защото въ сраженіето са евихъ петъ мъжы знатны заради мъжеството и за коньетѣ си. Отъ тѣхъ двамата, като зехъ Іуда помежду си, пазѣхъ го невредимъ, а на враговетѣ хвърляхъ стрѣли, отъ които са убихъ до двайсетъ и петъ хиляды души. (Мак. $\bar{\alpha}$. $\bar{\epsilon}$. $\bar{\iota}$. — $\bar{\kappa}$. $\bar{\alpha}$. 15.).

§. 185. *Богъ наказва Антиоха.*

Антиохъ като са научи че военачалницитѣ му са надвихъ отъ Іуда Маккавея, пьленъ отъ гнѣвъ потегли бърже съ войска на Іудея съ намѣреніе да събори Іерусалимъ и да истреби съвършенно Іудейскій народъ за да отмъсти за поразяваньето косто претърпѣ. Но изведнъжъ го олава страшенъ сърдцеболъ, и като не са оставяше пакъ отъ пѣттьтъ си паднъ отъ колесницата си и са отрепа много злѣ; отъ туй членоветѣ на тѣлото му загнихъ, поевихъ са на тѣхъ червеи, и прѣскахъ такъвзи смрадъ, што